

เอสเธอร์

พระธรรมเล่มนี้เขียนขึ้นในศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสต์ศักราช

แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าใครเป็นผู้เขียน

เล่าถึงเหตุการณ์สำคัญยิ่งซึ่งเกิดขึ้นหลังจากชาวเปอร์เซียทำลายกรุงบาบิโลน และชาวยิวมากมายยังคงอาศัยอยู่ในดินแดนซึ่งตกเป็นเชลย

เล่าถึงเอสเธอร์หญิงสาวชาวยิวซึ่งได้ขึ้นเป็นมเหสีของกษัตริย์อาหะสุเอรัสแห่งเปอร์เซีย

ฮามานเสนาบดีใจชั่วคิดวางแผนทำลายล้างชาวยิวเพื่อยึดทรัพย์สินสมบัติ

แต่เอสเธอร์ใช้ไหวพริบปฏิภาณช่วยพี่น้องร่วมชาติของเธอพ้นจากชะตากรรมนี้

ฮามานถูกประหารชีวิตและหลังจากชาวยิวต่อสู้ป้องกันตัวจากคนที่มาทำร้าย ย บ้านเมืองก็กลับคืนสู่ความสงบสุข

ชาวยิวฉลองความรอดพ้นครั้งใหญ่เป็นเทศกาลปูริม

ซึ่งยังคงยึดถือปฏิบัติสืบมาจนทุกวันนี้

ประเด็นสำคัญของพระธรรมเล่มนี้คือฤทธิ์อำนาจและการจัดเตรียมของพระเจ้า

พระเจ้าทรงปกป้องรักษาประชากรของพระองค์แม้เมื่อพวกเขาตกเป็นเชลย

และทรงกระทำให้ทุกสิ่งเกิดผลดีเพื่อประโยชน์สุขของพวกเขา

ศัตรูแห่งอิสราเอลพ่ายแพ้ชี้ชัดถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

พึงสังเกตในที่นี้ว่าพระเจ้าทรงใช้มนุษย์เป็นผู้กระทำให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ทรงวางไว้ แทนที่จะทรงลงมือเอง

เราต้องเตรียมพร้อมตลอดเวลาที่จะกระทำตามพระดำริของพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงบัญชา

โครงเรื่อง

1. เอสเธอร์ขึ้นเป็นราชินี (1:1-2:23)

2. ฮามานวางแผนทำลายล้างชาวยิว (3:1-4:3)

3. เอสเธอร์วางแผนช่วยชาวยิว (4:4-7:10)

4. ชาวยิวรอดพ้น และการฉลองเทศกาลปฐิม (8:1-10:3)

พระนางวิซที่ถูกปลด

1 อยู่มาในรัชกาลเซอร์ซีส¹ ผู้ทรงครอบครอง 127 มณฑล จากอินเดียถึงคุซ² 2 ครั้งนั้นเซอร์ซีสทรงครองราชย์เหนือบัลลังก์ ในสุสาเมืองป้อม 3 และในปีที่สามแห่งรัชกาล ทรงจัดงานเลี้ยงใหญ่ ประทานแก่เหล่าขุนนางและข้าราชการ บรรดาแม่ทัพนายกองแห่งมีเดีย และเปอร์เซีย เจ้านาย ขุนนาง จากทุกภูมิภาค ล้วนมาเข้าเฝ้า 4 ต ล อ ด 180 วัน กษัตริย์ทรงแสดงความมั่งคั่งแห่งราชอาณาจักร พระเกียรติบารมีและความโอ้อวดระการ

5 หลังจากนั้นกษัตริย์ทรงจัดงานเลี้ยง 7 วัน ณ ลานอุทยานพระราชวัง สำหรับทุกคนที่อยู่ในสุสา ตั้งแต่ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดลงมาถึงผู้น้อยที่สุด

6 ในอุทยานมีมานลินินสีขาวและน้ำเงินร้อยด้วยเชือกสีขาวและม่วง เข้ากับห่วงเงินบนเสาหินอ่อน มีตั้งทองคำและเงินตั้งอยู่ตามบาทวิถีซึ่งฝังหินแดง หินอ่อน มุกดา และพลอย

7 เหล้าองุ่นที่นำออกมาแจกจ่ายบรรจุนในภาชนะทองคำ แต่ละใบมีรูปทรงและลวดลายไม่ซ้ำกัน กษัตริย์ทรงเอื้อเฟื้อประทานเหล้าองุ่นหลวงให้ดื่มอย่างมากมาย

8 ทรงบัญชาพนักงานฝ่ายเหล้าองุ่นให้นำมาบริการตามใจชอบของทุกคนใน

น ง า น

9 พระราชินีวิซที่ก็ทรงจัดงานเลี้ยงสำหรับเหล่าสตรีในราชสำนักของกษัตริย์ เซอร์ซีส

10 ในวันที่เจ็ดเมื่อกษัตริย์เซอร์ซีสสำราญ พระทัยด้วยเหล้าองุ่น ก็ตรัสเรียกขันทีทั้งเจ็ดประจำพระองค์ คือ เมหุมาน บิสธา ฮารโบนา บิกธา อาบักธา เศธาร์ และคาร์คัส 11 ให้ไปทูลเชิญพระนางวิซที่สวม

---

1 1:1 * หรือ อาหะสุเอรัส

2 1:1 ** คือ ตอนบนของกลุ่มแม่น้ำไนล์

มงกุฎมาเผ้าพระองค์เพื่อให้ประชาชนและเหล่าขุนนางได้ยลโฉม
ด้วยว่าพระนางทรงพระสิริโฉมยิ่งนัก

12แต่เมื่อคนเหล่านี้ไปทูลเชิญตามพระบัญชาของกษัตริย์

พระนางไม่ยอมมา กษัตริย์จึงทรงพระพิโรธยิ่งนัก

13เนื่องจากเป็นประเพณีที่กษัตริย์จะต้องปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญในเรื่องกฎหมายและความยุติธรรม พระองค์จึงตรัสกับเหล่านักปราชญ์ผู้รู้กาละ

14ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกษัตริย์ที่สุด ได้แก่ คารเซนา เซธาร์ อัคมาธา ทารซิช
เมเรส มารเสนา และเมมุคาน ขุนนางทั้งเจ็ดแห่งมีเดียและเปอร์เซีย

เป็นผู้ที่มีสิทธิพิเศษในการเข้าเฝ้ากษัตริย์และเป็น

ผู้มีอำนาจสูงสุดในราชอาณาจักร 15พระองค์ตรัสถามว่า

“ กฎหมายระบุให้ทำอะไรบ้างกับพระนางวัชที

ซึ่งไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งของกษัตริย์เซอร์ซีสตามที่ให้ขันทิปูทูล?

16เมมุคานทูลตอบเบื้องพระพักตร์กษัตริย์ และต่อหน้าเหล่าขุนนางว่า

“ พระนางวัชทีทรงกระทำผิดไม่เพียงต่อองค์กษัตริย์

แต่ต่อขุนนางและประชาราษฎร์ทั้งปวงในทุกมณฑลแห่งกษัตริย์เซอร์ซีสด้วย

17เพราะหญิงทั้งปวงย่อมรู้ถึงการกระทำของพระนาง

จึงพากันดูแคลนสามี

และพูดกันว่า'กษัตริย์เซอร์ซีสตรัสเรียกพระราชินีไปหา

แต่พระนางไม่ยอมไป' 18ในวันนี้บรรดาหญิงสูงศักดิ์

แห่งมีเดียและเปอร์เซียซึ่งได้ยื่นการกระทำของพระนางวัชที

ก็จะปฏิบัติต่อสามีของตนในทำนองเดียวกัน

ก่อให้เกิดความไม่เคารพและไม่เรียบร้อยไม่มีที่สิ้นสุด 19ฉะนั้น

หากฝ่าพระบาททรงดำริชอบ ขอให้ร่างพระราช

โองการเป็นกฎหมายของชาวมีเดีย และเปอร์เซียซึ่งจะเลิกล้มเสียมิได้

ห้ามมิให้พระนางวัชทีเข้าเฝ้าฝ่าพระบาทอีกต่อไป

แล้วฝ่าพระบาททรงเลือกราชินีองค์ใหม่ซึ่งเหมาะสมกว่าพระนาง

20เมื่อประกาศพระราชโองการนี้ทั่วราชอาณาจักรอันไพศาล

หญิงจะเคารพสามี ไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อยทั่วหน้ากัน”

21 กษัตริย์และขุนนางทั้งปวงเห็นชอบในคำทูลนี้
ฉะนั้น กษัตริย์ทรงทำตามทีเมมุคานทูลเสนอ
22 และมีพระราชสาส์นออกไปยังทุกมณฑลทั่วราชอาณาจักร
เป็นภาษาถิ่นครบทุกภาษา ย้ำว่าชายทุกคนเป็นใหญ่ ในครอบครัว

เอสเธอร์ได้รับเลือกเป็นราชินี

2 ต่อมาเมื่อพระพิโรธของกษัตริย์เซอร์ซีสสงบลงแล้ว
ทรงคิดถึงพระนางวัชที ตลอดจนสิ่งที่พระนางได้กระทำ
และพระราชโองการของพระองค์เองเกี่ยวกับพระนาง
2 แล้วข้าราชการส่วนพระองค์จึงทูลเสนอว่า
“ ควรเฟ้นหาหญิงสาวพรหมจารีซึ่งงดงาม มาถวายกษัตริย์
3 ขอทรงตั้งเจ้าพนักงานในแต่ละมณฑลให้เฟ้นตัวหญิงโฉมงามทั้งหมด
นำมายังฮาเร็มในสุสานเมืองป้อมนี้
4 ให้อยู่ในความดูแลของขันทีเสกัยซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับเหล่าสตรี
และให้พวกนางรับการประพินโฉม
4 หลังจากนั้นสตรีซึ่งฝ่าพระบาทโปรดจะได้เป็นราชินีแทนพระนางวัชที
กษัตริย์ก็พอพระทัยความคิดนี้และให้ลงมือปฏิบัติ
5 ครั้งนั้นในเมืองป้อมสุสานมีชายยิวตระกูลเบนยามินคนหนึ่งชื่อโมรเดคัยผู้เป็น
บุตรของยาอีร์ ผู้เป็นบุตรของชิมเออี ผู้เป็นบุตรของคีซ
6 เขาถูกจับมาเป็นเชลยเมื่อครั้ง
กษัตริย์เบนัคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนทรงกวาดต้อนเชลยจากเยรูซาเล็มมา
รวมทั้งกษัตริย์เยโฮยาคิน³แห่งยูดาห์
7 โมรเดคัยมีญาติลูกพี่ลูกน้องเป็นหญิงสาวรูปโฉมงาม
น่ารักชื่อฮาตัสสาร์หรือเอสเธอร์
เขาเลี้ยงดูนางเป็นบุตรบุญธรรมเมื่อบิดามารดาของนางสิ้นชีวิตลง

---

³ 2:6 * หรือ เยโคเนียห์

8เนื่องด้วยพระราชโองการของกษัตริย์
หญิงสาวหลายคนจึงมาอยู่ที่สุสานเมืองป้อมในความดูแลของเฮ็กัย
เอสเธอร์ก็เช่นกัน9เฮ็กัยซึ่งรับผิดชอบดูแลฮาเร็ม
เอ็นดูและพอใจเอสเธอร์มาก
เขาจึงรีบจัดหาเครื่องประทีนโคมและอาหารพิเศษให้แก่นาง
ทั้งจัดเด็กหญิงเจ็ดคนซึ่งคัดเลือกจากราชสำนักมาคอยรับใช้นาง
และให้นางกับสาวใช้ย้ายไปอยู่ที่ที่ดีที่สุดในฮาเร็ม
10เอสเธอร์มิได้เปิดเผยเรื่องเชื้อชาติและครอบครัวของนางเพราะโมรเดคัย
สั่งห้ามไว้ 11ทุกวันโมรเดคัยจะเดินวนเวียนแถวๆ ลานฮาเร็ม
เพื่อถามข่าวคราวและความเป็นไปของเอสเธอร์
12ก่อนถึงเวรหญิงสาวแต่ละคนเข้าเฝ้ากษัตริย์เซอร์ซีสจะต้องรับการประเที
อ ง ค ว า ม ง า ม ค ร บ 12 เดือนตามที่กำหนดไว้ คือ 6
เดือนแรกบำรุงด้วยน้ำมันกำยาน
จากนั้นด้วยน้ำหอมและเครื่องประทีนผิวอีก 6 เดือน
13เมื่อถึงรอบที่แต่ละคนจะเข้าเฝ้ากษัตริย์
จะขอนำอะไรจากฮาเร็มไปพระราชวังของกษัตริย์ด้วยก็ได้
14ในเวลาเย็นจะเข้าวัง
แ ล ะ เ ช้าวันรุ่งขึ้นจะกลับไปอยู่อีกตำแหน่งหนึ่งในฮาเร็มซึ่งอยู่ในความ
ดูแลของซาอัส กาสซันที่ผู้คอยดูแลพวกสนม
นางจะไม่ได้เฝ้ากษัตริย์อีกเว้นเสียแต่ว่าพระองค์โปรดและเอ่ยนามเรียกตัว
นางมาเฝ้า
15เมื่อถึงรอบของเอสเธอร์(หญิงสาวที่โมรเดคัยรับเป็นบุตรบุญธรรม
นางเป็นธิดาของอาบิฮาอิส ผู้เป็นลุงของโมรเดคัย)
นางมิได้ขอสิ่งใดนอกจากที่เฮ็กัยชั้นที่ผู้ดูแลฮาเร็มแนะนำ
และทุกคนที่เห็นเอสเธอร์ก็ชื่นชอบนาง 16เอสเธอร์ถูกนำเข้าเฝ้ากษัตริย์
เซอร์ซีสในพระราชวังเมื่อเดือนเทเบท(ซึ่งเป็นเดือนที่สิบ)ปีที่เจ็ดแห่งรัชกาล
17กษัตริย์ ทรงรักเอสเธอร์มากกว่าหญิงอื่นทั้งปวง
พระองค์โปรดและชื่นชอบนางมากกว่าหญิงพรหมจารีคนอื่นๆ

จึงสวมมงกุฎให้และตั้งนางเป็นราชินีแทนพระนางวัชที
18และกษัตริย์ทรงจัดงานเลี้ยงใหญ่เพื่อเอสเธอร์
ประทานแก่ขุนนางและข้าราชการทั้งปวง
พระองค์ทรงประกาศวันหยุดทั่วมณฑลทั้งปวง
และประทานของขวัญด้วยพระทัยกว้างขวาง

โมรเดคัยทูลเรื่องแผนการของคนร้าย
19 เมื่อมีการเฟ้นตัวหญิงสาวพรหมจารีครั้งที่สอง
โมรเดคัยนั่งประจำอยู่ที่ประตูพระราชวัง
20เอสเธอร์ยังคงไม่เปิดเผยเชื้อชาติและครอบครัวของพระนาง
ดังที่โมรเดคัยสั่งไว้
พระนางยังคงปฏิบัติตามคำสั่งของโมรเดคัยเหมือนเมื่อเขาเลี้ยงดูนาง
21ในช่วงที่โมรเดคัยนั่งประจำอยู่ที่ประตูพระราชวัง
บิกธาน⁴และเทเรซข้าราชการสองคนซึ่งเป็นนยามประตู
มีเรื่องเคืองแค้นและคบคิดกันจะลอบปลงพระชนม์กษัตริย์เซอร์ซีส
22แต่โมรเดคัยล่วงรู้และนำความไปแจ้งแก่พระนางเอสเธอร์
ซึ่งขึ้นกราบทูลกษัตริย์และทรงเอ่ยนามโมรเดคัย 23มีการสอบสวนเรื่องนี้
พบว่าเป็นความจริงคนทั้งสองจึงถูกแขวนคอที่ทะเลแดง⁵
เรื่องราวทั้งหมดบันทึกอยู่ในจดหมายเหตุรัชกาลกษัตริย์เซอร์ซีส

สามานวางแผนทำลายฮิว

3 ต่อมาเซอร์ซีสทรงเชิดชูสามานบุตร ฮัมเมตาธาชาวอากก
แต่งตั้งให้เป็นอัครเสนาบดีมียศสูงกว่าขุนนางทั้งปวง 2ข้าราชการ
การทั้งสิ้นที่ประตูพระราชวังล้วนคุกเข่า
แสดงความเคารพสามานตามที่กษัตริย์ทรงบัญชาไว้

---

⁴ 2:21 * หรือ บิกธานา

⁵ 2:23 * หรือ เสา

แต่โมรเดคัยไม่ยอมคุกเข่าหรือคำนับฮามาน

3คนอื่นๆที่ประต้วงถามโมรเดคัยว่า

“ทำไมท่านจึงฝ่าฝืนพระบัญชาของกษัตริย์?”

4พวกเขาพากันพูดวันแล้ววันเล่าแต่โมรเดคัยยังคงไม่ยอมทำตาม

ในที่สุดคนเหล่านั้นไปบอกฮามานเพื่อดูว่าโมรเดคัยจะลายนวลไปได้หรือไม่

เพราะท่านเคยบอกพวกเขาว่าท่านเป็นคนชาติยิว

5เมื่อฮามานเห็นว่าโมรเดคัยไม่ยอมคุกเข่าหรือคำนับตนก็โกรธจัด

6แต่คิดว่าจะไม่กำจัดโมรเดคัยเพียงคนเดียว

หากแต่จะจัดการกับชาวยิวชนชาติของโมรเดคัยเสียทั้งหมด

ทำลายให้สิ้นไปจากราชอาณาจักรของเซอร์ซีส

7ในเดือนนิसानซึ่งเป็นเดือนแรกในปีที่สิบสองแห่งรัชกาลของเซอร์ซีส

พวกเขาทอดเปอร์(ส ล ๑ ก) ต่อหน้าฮามานเพื่อหาฤกษ์เหมาะ

สลากได้แก่เดือนอาดาร์ซึ่งเป็นเดือนที่สิบสอง 8แล้วฮามานจึงเข้าไปกราบ

ทูลกษัตริย์เซอร์ซีสว่า “ มีชนชาติหนึ่ง กระจัดกระจายทั่วแคว้นแคว้นทั้งปวง

ในราชอาณาจักรของพระองค์

ขนบธรรมเนียมของเขาก็แตกต่างจากชนชาติอื่นๆทั้งปวง

และพวกเขาไม่ยอมปฏิบัติตามกฎหมายของกษัตริย์

ฉะนั้นจะไม่เป็นผลดีแก่ฝ่าพระบาท ที่จะยอมผ่อนปรนแก่พวกเขา

9หากพระองค์ทรงเห็นชอบด้วย

ขอทรงออ ก พ ร ะ ร ๑ ช ก ๓ ฎีกาให้ทำลายล้างคนเหล่านี้เสีย

และข้าพระบาทจะขอถวายเงินหมื่นตะลันต์^๖เข้าพระคลังหลวง

สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการครั้งนี้

10กษัตริย์จึงถอดพระธำมรงค์ตราประทานแก่ฮามานบุตรฮัมเมดาธาชาวอา

กั ก คัตรูของชนชาติยิว 11และตรัสว่า “ เก็บเงินไว้เถิด

เจ้าจะทำอะไรกับชนชาตินั้นก็ได้ตามใจชอบ”

---

^๖ 3:9 * ป ร ๑ ม ๑ ๓ 45 เมตริกตัน

12 ฉะนั้น ในวันที่สิบสามของเดือนต้น
ฮามานเรียกตัวเหล่าอาลักษณ์หลวงมาให้ออกพระราชสาส์นในพระนามกษัตริย์เซอร์ซัสถึงบรรดาผู้ว่าการและขุนนางมณฑลต่างๆทั่วจักรวรรดิ
ใช้ภาษาถิ่นของแต่ละมณฑล แล้วประทับตราพระธำมรงค์ 13 จาก
นั้นผู้สื่อสารเชิญพระราชสาส์นไปยังมณฑลทั้งปวงของจักรวรรดิ
เป็นพระราชโองการประกาศให้ฆ่าทำลายล้างชาวยิวทั้งหมดไม่ว่าหนุ่มหรือ
แก่ ตลอดจนผู้หญิงและเด็กเล็ก ภายในวันเดียวคือวันที่สิบสามของเดือน
อาดาร์ซึ่งเป็นเดือนที่สิบสองแล้วริบทรัพย์สมบัติของพวกเขา
14 ให้ออกสำเนาของพระราชโองการเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑลเพื่อประชา
ชนทุกเชื้อชาติทราบทั่วกัน จะได้เตรียมพร้อมสำหรับวันนั้น
15 พระราชโองการแพร่ออกไปโดยผู้สื่อสาร
หลังจากประกาศในสุสาเมืองป้อม กษัตริย์
ก็ประทับลงเสวยน้ำจัณฑ์ร่วมกับฮามาน แต่ในเมืองสุสาผู้คนวุ่นวายใจ

โมรเดคัยขอให้เอสเธอร์ช่วย

4 เมื่อโมรเดคัยทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ก็ฉีกเสื้อผ้า นุ่งห่มผ้ากระสอบ
โพรยชี้เท้าใส่ตัวและเข้าไปในตัวเมือง ร้องไห้เสียงดังอย่างขมขื่น
2 แต่โมรเดคัยมาได้เพียงที่ประตูพระราชวัง
เพราะไม่อนุญาตให้ผู้สวมเสื้อผ้ากระสอบผ่านเข้าไป
3 ทั่วทุกมณฑลซึ่งพระราชโองการของกษัตริย์ไปถึง
มีความทุกข์โศกใหญ่หลวงในหมู่ชาวยิว มีการอดอาหาร ร้องไห้คร่ำครวญ
หลายคนนุ่งห่มผ้ากระสอบและนั่งจมกองชี้เท้า
4 เมื่อนางกำนัลและขันทีของเอสเธอร์มาทูล เรื่องโมรเดคัย
พระนางก็ทรงทุกข์ร้อนยิ่งนัก
จึงประทานเสื้อผ้าไปให้โมรเดคัยผลัดเปลี่ยน แทนผ้ากระสอบ
แต่ท่านไม่ยอมรับเสื้อผ้าเหล่านั้น
5 เอสเธอร์จึงให้ตามตัวฮาธาคนันท์ผู้หนึ่งซึ่งมีหน้าที่รับใช้พระนางและบัญชา
าให้เขาออกไปพบโมรเดคัยเพื่อไต่ถามถึงสาเหตุและความทุกข์ร้อนของท่าน

น 6ฮาธาค จึงออกไปพบโมรเดคัย ที่ลานเมืองหน้าประตูพระราชวัง
7โมรเดคัยเล่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นรวมทั้งเรื่องเงินหมื่นตะลันต์
ซึ่งฮามานสัญญาจะมอบเข้าพระคลังหลวงเพื่อการทำลายล้างชาวยิว
8โมรเดคัยยังมอบสำเนา

พระราชโองการให้ทำลายล้างพวกยิวที่ประกาศในเมืองสุสาแก่ฮาธาค
กำชับให้นำไปมอบแด่เอสเธอร์และให้ทูลความเป็นไป
พร้อมทั้งให้พระนางเสด็จไปเฝ้ากษัตริย์เพื่อทูลวิงวอน
สำหรับพี่น้องร่วมชาติของพระนาง

9ฮาธาคนำความจากโมรเดคัยกลับไปทูลเอสเธอร์

10เอสเธอร์สั่งเขาให้กลับมาบอกโมรเดคัยว่า 11

“ ข้าราชการและประชาชนทั้งปวงยอมทราบดีว่า

ผู้ใดก็ตามไม่ว่าชายหรือหญิง

ที่ล่วงล้ำเข้าไปในพระราชฐานชั้นในโดยไม่มีหมายเรียกให้เข้าเฝ้าย่อมมีโทษถึงตาย เว้นแต่กษัตริย์จะทรงยื่นคทาทองคำออกมาโปรด

กษัตริย์มิได้ตรัสเรียกข้าพเจ้าเข้าเฝ้ามากกว่า 30 วันแล้ว”

12เมื่อโมรเดคัยได้รับรายงานถ้อยคำจากเอสเธอร์

13โมรเดคัยตอบกลับมาว่า “ อย่าคิดว่าเจ้า

อยู่ในราชวังนี้แล้วจะเป็นชาวยิวคนเดียวที่รอดพ้นไปได้

14หากเจ้าเฉยเมยอยู่ในยามเช่นนี้

การช่วยเหลือกอบกู้ชาวยิวจะมาจากแหล่งอื่น

ส่วนเจ้ากับครอบครัวของบิดาเจ้าจะพินาศ

บางทีที่เจ้ามารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามคับขันนี้ก็เป็นได้ ใดจะรู้?”

15แล้วเอสเธอร์จึงให้คนมาเรียนโมรเดคัยว่า 16

“ ขอให้ท่านรวบรวมชาวยิวทั้งหมดในสุสาอดอาหารเพื่อข้าพเจ้า

อย่ากินหรือดื่มอะไร ตลอดสามวันสามคืน

ข้าพเจ้ากับเหล่านางกำนัลก็จะปฏิบัติเช่นเดียวกัน

หลังจากนั้นข้าพเจ้าจะไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ แม้ขัดกับกฎหมายก็ตามที

ถ้าข้าพเจ้าต้องพินาศ ข้าพเจ้าก็ยอม

17ตั้งนั้นโมรเดคัยจึงไปกระทำตามที่เอสเธอร์รับสั่ง

เอสเธอร์ทูลกษัตริย์

5 ในวันที่สามเอสเธอร์ทรงฉลองพระองค์ตามยศ เสด็จเข้ามา ณ ลานชั้นในถัดจากห้องพระโรงขณะที่กษัตริย์ประทับเหนือพระราชบัลลังก์

2เมื่อกษัตริย์ทอดพระเนตรเห็นพระนางเอสเธอร์ทรงยืนอยู่ที่ลานชั้นใน

ก็ทรงต้อนรับโดยยื่นคทาทองคำให้ เอสเธอร์ จึงเสด็จเข้ามาใกล้

แต่ ะ ย อ ด ค ท า 3กษัตริย์ตรัสถามว่า

“ ราชนีเอสเธอร์ต้องการอะไรหรือ? แม้กึ่งราชสมบัติเราก็จะให้”

4เอสเธอร์ทูลว่า “ หากฝ่าบาทจะทรงกรุณาหม่อมฉัน

ใคร่ขอกราบทูลเชิญฝ่าบาทโดยมีสahamanตาม เสด็จ

มายังงานเลี้ยงซึ่งหม่อมฉันจัดถวายในวันนี้” 5กษัตริย์ตรัสว่า

“ ไปเรียกสahamanมา ทันที้จะได้ทำตามทีเอสเธอร์ขอ”

กษัตริย์จึงเสด็จมายังงานเลี้ยงซึ่งเอสเธอร์จัดถวายโดยมีสahamanตามเสด็จ

6ขณะกำลังเสวยเหล้าองุ่น กษัตริย์ตรัสถามเอสเธอร์อีกครั้งว่า

“ ตอนนีบอกชีว่าเจ้าต้องการสิ่งใด? เราจะยกให้แม้ถึงกึ่งราชสมบัติ”

7เอสเธอร์ทูลว่า “ คำทูลวิงวอนของหม่อมฉันคือ

8หากฝ่าบาทจะทรงกรุณาแก่หม่อมฉัน และประทานให้ตามที่ทูลขอ

ก็โปรดเสด็จมายังงานเลี้ยงที่หม่อมฉันจะจัดถวายอีกในวันพรุ่งนี้

และให้สahamanตามเสด็จ แล้วหม่อมฉันจะทูลให้ทรงทราบโดยตลอด”

สahamanวางแผนจะแขวนคอโมรเดคัย

9วันนั้นสahamanกลับออกไปด้วยความสุขและเบิกบานใจ

แต่ครั้นเห็นโมรเดคัยที่ประตูประราชวัง และโมรเดคัยมิได้ยืนขึ้น

หรือพินอบพิเทาให้เห็น ก็โกรธแค้นโมรเดคัยมาก

10อย่างไรก็ตามสahamanควบคุมอารมณ์ไว้

กลับไปบ้านและเรียกเพื่อนพ้องกับเศเรชภรรยาของเขา

11 ฮามานคุยโอ้ถึงความมั่งคั่ง บุตรชายทั้งหลายของตน
และการที่กษัตริย์ทรงเลื่อนยศตำแหน่งแก่ตนและที่ตนได้รับการยกย่องเหนือ
อกว่าขุนนางข้าราชการทั้งปวง

12 ฮามานเสริมว่า “ ยิ่งกว่าอะไรทั้งหมด
เราคนเดียวเท่านั้นที่พระราชินีเอสเธอร์ทรงเชิญให้ตามเสด็จกษัตริย์ไปใน
งานเลี้ยงที่พระนางทรงเตรียมไว้ แล้วพรุ่งนี้ก็จะได้รับเชิญอีก

13 แต่ทั้งหมดนี้ไม่ทำให้เราอึดใจเลย
ตราบิโดที่ยังเห็นเจ้ายิวโมรเดคัยนั่งอยู่ที่ประตูพระราชวัง”

14 เศรษฐกรรยาของฮามาน และเพื่อนๆ ทั้งหลายของฮามานจึงแนะนำว่า

“ ท่านจงทำตะแลงแกงสูง 50 ศ อ ก ⁷ แล้ว

เช้าวันพรุ่งนี้ทูลขออนุญาตกษัตริย์แขวนคอโมรเดคัยบนตะแลงแกง
จากนั้นท่านก็จะตามเสด็จไปงานเลี้ยงนั้นด้วยความสบายใจ
ฮามานชอบใจในความคิดนี้มาก และสั่งให้สร้างตะแลงแกงขึ้นไว้

โมรเดคัยได้รับการเชิดชู

6 คีนันกษัตริย์บรรทมไม่หลับ

จึงรับสั่งให้นำจดหมายเหตุเรื่องราวในรัชกาลของ พระองค์มาอ่านถวาย

2 ตอนหนึ่งบันทึกว่าโมรเดคัยได้เปิดโปงแผนการของบิกธานาและเทเรซข้า
ราชสำนักทั้งสอง ซึ่งเป็นยามประตุ คบคิดกันจะลอบปลงพระชนม์กษัตริย์

3 กษัตริย์ตรัสถามว่า “ เราได้ปูนบำเหน็จอะไร

แก่โมรเดคัยบ้างสำหรับความดีความชอบนั้น? มหาดเล็กกราบทูลว่า

“ ยังไม่มีเลยพระเจ้าข้า” 4 กษัตริย์ตรัสถามว่า

“ มีใครอยู่ในราชสำนักบ้าง”

พอดิฮามานเพิ่งมาถึงที่ลานชั้นนอกของพระราชวัง

หมายจะกราบทูลกษัตริย์ขอให้แขวนคอโมรเดคัยบนตะแลงแกงที่ตนได้สร้าง

งขึ้น 5มหาดเล็กจึงทูลว่า “ ฮามานยืนอยู่ข้างนอกพระเจ้าข้า”
กษัตริย์ตรัสบัญชาว่า “ เรียกเขาเข้ามา”
6เมื่อฮามานเข้ามาเฝ้า กษัตริย์ตรัสถามเขาว่า
“ เราควรทำอะไรบ้างสำหรับคนที่เรา อยากยกย่องเชิดชู?ฮามานรำพึงว่า
“ ใครเล่านอกจากเราที่กษัตริย์อยากยกย่องเชิดชู?”
7ฉะนั้นฮามานจึงกราบทูลว่า “ สำหรับผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะเชิดชู
8ขอให้นำฉลองพระองค์ที่กษัตริย์เคยทรง
นำมาทรงซึ่งมีเครื่องประดับบนหัวนั้น
9แล้วรับสั่งให้เจ้านายสูงสุดท่านหนึ่งจัดการแต่งตั้งให้บุคคลที่กษัตริย์พอพร
ะทัยจะเชิดชูนั้น
และให้เจ้านายผู้นั้นเดินนำหน้าม้าทรงที่เขาขี่ไปตามถนนหนทางในเมือง
พลางประกาศว่า ‘ นี่แหละผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะยกย่องเชิดชู’ ”
10กษัตริย์ตรัสกับฮามานว่า “ จงไปทันที นำเสื้อคลุมกับม้าทรงของเรา
ไปทำอย่างที่เราว่าให้แก่โมรเดคัยชาวยิวผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ ณ
ประตูพระราชวัง ทำตามที่เราว่า อย่าให้ขาดแม้แต่สิ่งเดียว”
11ฮามานจึงนำฉลองพระองค์ไปสวมให้แก่โมรเดคัย ให้ขึ้นม้าทรง
จึงไปตามถนนหนทางในเมือง และร้องตะโกนว่า
“ นี่แหละผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะยกย่องเชิดชู”
12หลังจากนั้นโมรเดคัยก็กลับไปประตูพระราชวัง
ส่วนฮามานผลุนผลันกลับบ้าน คลุมศีรษะด้วยความทุกข์โศก
13และเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้เศเรชผู้เป็นภรรยา กับเพื่อนทั้งปวง
ฟัง บรรดาที่ปรึกษาและเศเรชภรรยาของเขา กล่าวว่า
“ เพราะโมรเดคัยผู้ซึ่งท่านล้มลงต่อหน้าเขา ผู้เป็นชาวยิว ท่านสู้เขาไม่ได้
ท่านต้องเป็นฝ่ายย่อยยับแน่นอน” 14ขณะที่กำลังคุยเรื่องนี้กันอยู่
ขันทีของกษัตริย์ก็มาเร่งฮามาน ให้ไปยังงานเลี้ยงซึ่งเอสเธอร์ทรงจัดขึ้น

ฮามานถูกประหาร

7 กษัตริย์และฮามานก็มาร่วมรับประทานอาหารกับพระนางเอสเธอร์
2ระหว่างเสวยเหล้าองุ่นในวันที่สองกษัตริย์ตรัสกับพระนางว่า
“ ราชนีเอสเธอร์ เจ้าจะขอสิ่งใด? เราก็คงจะให้ เจ้าปรารถนาอะไร?
เราจะยกให้ แม้ถึงกึ่งราชสมบัติ” 3เอสเธอร์จึงทูลว่า “ ข้าแต่กษัตริย์
หากหม่อมฉันเป็นที่โปรดปราน และหากจะทรงกรุณา
ขอทรงไว้ชีวิตหม่อมฉันกับพี่น้องร่วมชาติของหม่อมฉันด้วยเถิด
4เพราะหม่อมฉันกับพี่น้องร่วมชาติถูกขायให้มีอันพินาศย่อยยับและถูกฆ่าล
างผลาญสิ้นชาติ หากเราเพียงแต่ถูกขायเป็นทาสชายหญิง
หม่อมฉันยังอาจจะทนนิ่งอยู่ เพราะความทุกข์ของเราไม่เป็นเหตุอันควรที่
ทำให้กษัตริย์⁸ต้องรำคาญพระทัย” 5กษัตริย์
เซอร์ซีสตรัสถามพระนางเอสเธอร์ว่า “ ผู้นั้นคือใคร?
คนที่บังอาจทำเช่นนั้นอยู่ไหน” 6เอสเธอร์กราบทูลว่า
“ ฮามานคนชั่วนี้แหละเพคะ เป็นศัตรูของเรา”
ฮามานตกใจกลัวมากเมื่อพระพักตร์กษัตริย์และพระราชนิ
7กษัตริย์ทรงผลุนผลันลุกขึ้นยืนด้วยความพิโรธ
ทิ้งเหล้าองุ่นและเสด็จเข้าไปในราชอุทยาน
ขณะที่ฮามานวิ่งวอนขอชีวิตจากพระนางเอสเธอร์เพราะรู้ตัวว่าต้องตายแน่
8ด้วยความสิ้นหวัง
ฮามานหมอบกราบลงบนตั่งซึ่งพระนางเอสเธอร์กำลังเอนพระองค์อยู่พอดี
บที่กษัตริย์เสด็จกลับมาจากราชอุทยานมายังบริเวณงานเลี้ยง
กษัตริย์ตรัสว่า “ นี่มันบังอาจทะโลมราชินีในวังนี้ต่อหน้า
ต่อตาเราเลยเชียวหรือ” ตรัสจบก็มีคนเอาผ้ามาคลุมหน้าฮามานไว้
9แล้วฮาร์โบนาขันทีคนหนึ่งเข้ามาทูลว่า “ ขอเดชะ
ฮามานเพิ่งสั่งให้สร้างตะแลงแกงสูงห้าสิบศอก⁹ในลานบ้าน
เพื่อแขวนคอโมรเดคัยผู้ที่รายงานช่วยกษัตริย์ กษัตริย์จึงตรัสว่า

---

⁸ 7:4 * แต่กษัตริย์จะทรงสูญเสียอย่างศัตรูของเราไม่อาจชดเชยให้ได้

⁹ 7:9 * ประมาณยี่สิบสามเมตร

“ แขนวนคอสยามานบนนั้นแหละ”

10 เขาทั้งหลายก็แขวนสยามานไว้บนตะแลงแกงที่เขาเตรียมไว้สำหรับโมรเดคัย แล้วพระพิโรธของกษัตริย์ก็สงบลง

พระราชโองการเพื่อชาวยิว

8 ในวันนั้นเอง กษัตริย์เซอร์ซีสประทาน

ทรัพย์สินศฤงคารของสยามานศัตรูของชาวยิวแก่พระนางเอสเธอร์

และโมรเดคัยเข้าเฝ้ากษัตริย์

เนื่องจากเอสเธอร์ได้กราบทูลถึงความสัมพันธ์ของนางกับโมรเดคัย

2 กษัตริย์ทรงถอดพระธำมรงค์ตราซึ่งริบคืนมาจากสยามานประทาน

แก่โมรเดคัยและเอสเธอร์ทรงแต่งตั้งโมรเดคัยให้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินสมบัติของ
ง ส ย ม น

3 ขณะนั้นเอสเธอร์มาเฝ้ากษัตริย์อีกวาระหนึ่ง หมอบองค์ลงแทบพระบาท

ทูลวิงวอนด้วยน้ำพระเนตรรินหลัง

ให้กษัตริย์ทรงโปรดระงับแผนการร้ายของสยามานชาวอากั๊กต่อชาวยิวนั้นเสีย

4 แล้วกษัตริย์ทรงยื่นคทาทองคำแก่เอสเธอร์

พระนางจึงทรงยื่นขึ้นต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ 5 และทูลว่า

“ หากฝ่าพระบาทโปรด หากทรงเห็นชอบ ขอให้ข้าพเจ้าพระราชโองการออกไป
ล้มล้างคำสั่งของสยามานบุตรฮัมเมดารา

ชาวอากั๊กที่ให้ทำลายชาวยิวในทุกมณฑลของกษัตริย์

6 เพราะหม่อมฉันจะทนดูหายนะแก่พี่น้องร่วมชาติ

และความย่อยยับของครอบครัวหม่อมฉันได้อย่างไร?”

7 กษัตริย์เซอร์ซีสจึงตรัสกับพระนางเอสเธอร์และโมรเดคัยชาวยิวว่า

“ เราได้ยกทรัพย์สินสมบัติของสยามานให้เอสเธอร์แล้ว

และเขาก็ถูกแขวนบนตะแลงแกง เพราะพยายามทำลายล้างชาวยิว

8 บัดนี้จึงร่างกฎหมายอีกฉบับสำหรับชาวยิวทั้งปวงตามที่เจ้าเห็นดีที่สุด

ลงนามเราและประทับตราธำมรงค์ ด้วยว่ากฎหมายที่ลงนามกษัตริย์

และประทับตราพระธำมรงค์จะเลิกล้มมิได้”

9 ทันทีนั้นเอง บรรดาอาลักษณ์หลวงก็ถูกเรียกตัวเข้ามา
เป็นวันที่ยี่สิบสามเดือนสิวันซึ่งเป็นเดือนสาม
ให้ออกกฎหมายตามคำสั่งของโมรเดคัยถึงชาวยิว
เจ้าหน้าที่ผู้ว่าการและขุนนางทั้งปวง ประจำทั้ง 127
มณฑลจากอินเดียจดคูช¹⁰ ใช้ภาษาต่างๆของทุกเผ่าพันธุ์ทั่วจักรวรรดิ
และถึงชาวยิวโดยใช้ภาษาของยิวเอง
10 โมรเดคัยร่างข้อความลงพระนามกษัตริย์เซอร์เชส
ประทับตราพระธำมรงค์ ให้ม้าเร็วผู้ถือพระราชสาส์นนำไป
11 พระราชโองการนี้อนุญาตให้ชาวยิวทุกเมืองมีสิทธิรวมตัวกัน
ปกป้องชีวิตและครอบครัวของตน ให้ฆ่าทำลายล้างกองกำลัง
ติดอาวุธของชนชาติหรือมณฑลใดๆก็ตามที่จะมาโจมตีพวกเขา
ผู้หญิงและลูกหลานของเขา และให้ยึดทรัพย์สมบัติของศัตรูเหล่านั้น
12 วันที่กำหนดไว้สำหรับชาวยิวที่จะทำการนี้ทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์เซอร์
เชส คือวันที่สิบสามเดือนอาดาร์ ซึ่งเป็นเดือน สิบสอง
13 ให้คัดลอกพระราชโองการนี้เป็นกฎหมายสำหรับทุกมณฑล
และประกาศแก่ประชาชนทุกเชื้อชาติเพื่อชาวยิวจะได้เตรียมพร้อม
แก้แค้นศัตรูในวันนั้น
14 ม้าเร็วจึงถือสาส์นออกไปอย่างรีบเร่งตามพระบัญชา
และมีประกาศพระราชโองการนี้ในสุสาเมืองป้อม
15 โมรเดคัยซึ่งสวมเครื่องยศสีน้ำเงินกับขาวพร้อมมงกุฎทองคำและเสื้อคลุม
ผ้าปานเนื้อละเอียดสีม่วง ก็ทูลลาไป ในเมืองสุสา มีการฉลองรื่นเริง
16 เป็นวาระแห่งความสุขยินดีและมีเกียรติของชาวยิว
17 ในทุกหัวเมืองทุกมณฑล เมื่อพระราชโองการมาถึง
ชาวยิวทั้งปวงเต็มไปด้วยความชื่นชมโสมนัส มีการเฉลิมฉลองใหญ่โต
มีคนเชื้อชาติอื่นมากมายมาเข้าเป็นพวกยิว เพราะคร้ามกลัวชาวยิวจับใจ

---

¹⁰ 8:9 * ตอนบนของลุ่มแม่น้ำไนล์

ชัยชนะของชาวยิว

9 ในวันที่สิบสามเดือนสิบสองคือเดือนอาดาร์

วันซึ่งพระราชกฤษฎีกามีผลบังคับใช้

เป็นวันซึ่งศัตรูของชาวยิวได้คาดหวังไว้ว่าจะกวาดล้างพวกเขา

แต่ทว่าเหตุการณ์กลับตาลปัตรชาวยิวกลายเป็นฝ่ายได้เปรียบผู้ที่เกลียดชัง

เขา 2 ชาวยิวชุมนุมกันในเมืองของตนทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์ เซอร์ซัส

เพื่อต่อสู้ผู้ที่จะทำลายล้างพวกตน

แต่ก็ไม่มีใครกล้ามาทำร้ายเพราะทุกเชื้อชาติล้วนหวาดกลัวชาวยิว

3 และบรรดาผู้ปกครองมณฑลต่างๆ ทั้งผู้ว่าการ เจ้าหน้าที่

ข้าราชการบริพารล้วนให้ความช่วยเหลือชาวยิวเพราะเกรงกลัวโมรเดคัยจับใจ

4 โมรเดคัยยิ่งใหญ่มากในพระราชวัง

ชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไปทั่วทุกมณฑล ท่านมีอำนาจ ยิ่งขึ้นทุกที

5 ชาวยิวฆ่าฟันทำลายล้างศัตรูผู้เกลียดชังตนได้ตามใจชอบ

6 ชาวยิวฆ่าและทำลายศัตรูเสีย 500 คนในสุสาเมืองป้อม

7 พวกเขาฆ่าปารชันดารา ดาลโฟน อัสปารา 8 โปราธา อาดัลยา

อาริดารา 9 ปารมัชทา อาริสัย อาริตัย ไวซาธา

10 บุตรชายทั้งสิบของฮามานบุตรเมดาราศัตรูของชาวยิวแต่พวกเขามีได้ปล้

นข้าวของ

11 ในวันนั้นมีผู้กราบทูลรายงานจำนวนผู้ถูก ฆ่าในสุสาเมืองป้อมปรากฏ

12 กษัตริย์จึงตรัส กับพระนางเอสเธอร์ว่า

“ ชาวยิวได้เช่นฆ่าทำลายล้างเสียห้าร้อยคนในสุสานี้

รวมทั้งบุตรชายสิบคนของฮามานด้วย

พวกเขาได้ทำอะไรไปในมณฑลอื่นๆของกษัตริย์? ตอนนี้เจ้าจะขออะไรอีก?

เราจะให้ บอกมาเถิดเจ้าต้องการอะไร? เราจะให้”

13 เอสเธอร์ทูลว่า “ หากฝ่าบาทจะทรงกรุณา

ขออนุญาตให้ชาวยิวที่สุสานี้ทำอย่างวันนี้อีกในวันพรุ่งนี้

และขอให้แขวนบุตรชายทั้งสิบคนของฮามานบนตะแลงแกง” 14 ฉะนั้น

กษัตริย์ทรงอนุมัติ และมีประกาศพระราชโองการที่เมืองสุสา

ร่างบุตรชายทั้งสิบของฮามาน ก็ถูกแขวนบนตะแลงแกง
15 ชาวยิวในสุสราวมตัวกันอีกในวันที่สิบสี่เดือน อาคาร์และสังหารศัตรูอีก
300 คน แต่มิได้ปล้นข้าวของ
16 ใน ขณะ เ ตียวกันชาวยิวอื่นๆทั่วจักรวรรดิรวมตัวกันปกป้องชีวิตของ
ตนเองและทำลายศัตรูทั้งปวง สังหารพวกนั้นไปเสีย 75,000 คน
แต่มิได้ปล้นข้าวของ 17 เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในวันที่สิบสามเดือนอาดาร์
และวันที่สิบสี่พวกเขาหยุดพัก ตั้งเป็นวันรื่นเริงยินดี

การฉลองเทศกาลปูริม

18 ส่วนชาวยิวที่สุสาขมุนกันในวันที่สิบสามและวันที่สิบสี่
แล้วหยุดพักในวันที่สิบห้า และตั้งเป็นวันฉลองรื่นเริงยินดี
19 ด้วยเหตุนี้ชาวยิวในชนบทผู้อาศัยในหมู่บ้านต่างๆฉลองกันในวันที่สิบสี่
เดือนอาดาร์ มืงานเลี้ยงรื่นเริงและมอบของขวัญแก่กัน
20 โมรเดคัยบันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้
และเขียนจดหมายไปถึงชาวยิวทั้งใกล้และไกล
ทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์เซอร์ซัส
21 สนับสนุนให้เฉลิมฉลองประจำปีในวันที่สิบสี่และสิบห้าเดือนอาดาร์
22 เป็นโอกาสที่ชาวยิวปลอดภัยจากศัตรู
เดือนที่ความโศกเศร้ากลับกลายเป็นความรื่นเริงยินดี
และการคร่ำครวญไว้ทุกข์กลับกลายเป็นวันแห่งการเฉลิมฉลอง
จึงให้ถือเป็นวันฉลองรื่นเริง มอบอาหารให้แก่กันและกัน
และให้ของขวัญแก่คนยากจน
23 ชาวยิวจึงเห็นพ้องกันที่จะยึดถือการเฉลิมฉลองสืบไป
ทำตามทีโมรเดคัยเขียนบอก
24 ด้วยว่าฮามานบุตรฮัมเมดาราชาวอากัศัตรูของชาวยิวทั้งปวงได้วางแผน
จะทำลายพวกตนตามเวลาซึ่งกำหนดโดยการทอดเปอร์(ส ล า ก)

25 แต่เมื่อความเรื่องนี้ขึ้นถึงองค์กษัตริย์¹¹

ทรงประกาศพระราชโองการที่ทำให้แผนการของ
ฮามาน หวนกลับไปเล่นงานตัวเขาเอง

ตัวฮามานและบุตรต้องถูกแขวนบนตะแลงแกง 26

(เทศกาลนี้จึงได้ชื่อว่าปุริม มาจากคำว่า ‘เปอร์’)

เนื่องด้วยทุกสิ่งที่ยืนยันไว้ในจดหมายนั้น และเนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้เห็น
และได้เกิดขึ้นกับพวกเขา

27 ชาวยิวเห็นชอบที่จะตั้งธรรมเนียมขึ้นและสืบทอดไปถึงลูกหลานของตน
ตลอดจนผู้มาร่วม

ให้ฉลองวันทั้งสองตามวิธีและวาระที่กำหนดนี้ทุกปีมิให้ขาด

28 วันเหล่านี้จะเป็นวันรำลึกซึ่งยึดถือกันตลอดไปทุกชั่วอายุในทุกครอบครัว
ทุกหัวเมือง ทุกแคว้นแคว้น

ชาวยิวจะฉลองเทศกาลปุริมสองวันนี้เพื่อสืบทอดอนุสรณ์นี้ตลอดไป

29 พระราชินีเอสเธอร์ธิดาอาบิฮาลจึงร่วม

กับโมรเดคัยชาวยิวเขียนจดหมายรับรองด้วยสิทธิอำนาจเต็มที่

สนับสนุนจดหมายฉบับที่สองนี้ อันเกี่ยวกับปุริม

30 แลละโมรเดคัยส่งสาส์นไปถึงชาวยิวทั้งปวงทั่ว 127

มณฑลในจักรวรรดิของเซอร์ซีส อวยพรให้อยู่ดีมีสุข และมั่นคง

31 ให้ยึดถือสองวันนี้เป็นเทศกาลปุริมประจำปี

เป็นคำสั่งของโมรเดคัยชาวยิวและเป็นพระเสาวนีย์ของพระราชินีเอสเธอร์

ชาวยิวเองก็ได้ลงมติให้ประเพณีนี้เป็นอนุสรณ์สืบทอดไปถึงลูกหลาน

รำลึกถึงวาระที่ชนทั้งชาติร่วมกันอดอาหารและคร่ำครวญ

32 พระเสาวนีย์ของเอสเธอร์รับรองกฎระเบียบเกี่ยวกับปุริม

และมีบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ความยิ่งใหญ่ของโมรเดคัย

---

¹¹ 9:25 * เมื่อเอสเธอร์

10 กษัตริย์เซอร์ซีสทรงเก็บส่วยอากรจากทั่วจักรวรรดิ
ตลอดจนชายฝั่งทะเลห่างไกล 2พระราชกิจและแสนยานุภาพของพระองค์
และเรื่องราวความยิ่งใหญ่ของโมรเดคัยซึ่งกษัตริย์ทรงตั้งให้
มีบันทึกไว้ในจดหมายเหตุกษัตริย์แห่งมีเดียและเปอร์เซียมิใช่หรือ?
3โมรเดคัยชาวยิวเป็นอัศวินเสนาบดีมีอำนาจรองจากกษัตริย์เซอร์ซีส
ท่านจึงยิ่งใหญ่และเป็นที่น่าเชื่อถืออย่างสูงในหมู่ชนชาวยิว
เพราะท่านบำเพ็ญประโยชน์เพื่อพี่น้องร่วมชาติ
และเป็นปากเสียงเพื่อความสุขสวัสดิ์ของชาวยิวทั้งหมด